

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 2

Utgitt 4 januar.

1911

Kongelig resolution

av 31 december.

1910

31 decbr.

I medhold av lovene av 2 juli 1910 om Styret for det Industrielle Retsvern, om patenter, om varemerker m. v. og om mønstre — henholdsvis §§ 15, 48, 33 og 35 — meddeles approbation paa nedenstaaende utkast til forskrifter for indgivelse av krav paa patent, varemerke- og mønstervern m. v.:

I.

Forskrifter for indgivelse av patentkrav m. v.

§ 1. For opnaaelse av norsk patent paa en opfindelse i henhold til lov om patenter av 2 juli 1910 maa patentkrav indleveres eller i betalt brev indsendes til Styret for det Industrielle Retsvern («Patentstyret») i Kristiania.

§ 2. Patentkravet avfattes som en til nævnte styre stilet skrivelse, som dateres og underskrives enten av patentsøkeren eller av hans fuldmægtig.

Skrivelsen maa indeholde:

- a) Forlangende om at faa patent paa opfindelsen, hvis gjenstand (altsaa det søkte eventuelle patents titel) bør angives saa kort og præcis som mulig. Fantasinavn paa opfindelsen maa ikke indtages i krav eller bilag,
- b) opplysninger om patentsøkerens fulde navn, borgerlige stilling og faste bopæl,
- c) fortegnelse over de bilag, som medfølger (se § 3).

§ 3. Den nævnte skrivelse til styret, hvori patent kræves, skal være ledsaget av følgende bilag:

1. Fremstilling (beskrivelse) av opfindelsen i 2 eksemplar.

Fremstillingen, som skal være avfattet i det norske sprog, skal være saa tydelig og fuldstændig, at andre sagkyndige

31 decbr.

etter den kan utføre og bruke opfindelsen. Derimot maa den ikke indeholde forklaringer, hvori opfindelsen beskrives paa utførligere maate end fornødent for forstaaelsen. Enhver reklame maa undgaaes.

Fremstillingen skal ende med en utvetydig paastand om, hvad patentsøkeren holder for sin opfindelse og kræver patent paa.

Maal og vekt skal i fremstillingen opføres med det metriske systems betegnelser. Varmegrader angives efter Celsius.

Fremstillingen bør helst være maskinskrevet, men maa ialfald være skrevet med meget tydelig haandskrift. De enkelte blade maa være sammenheftet. Begge eksemplars skrift maa være klar og let læselig.

2. De til fremstillingens forstaaelse nødvendige tegninger i 2 eksemplar.

Model, prøver m. v. bør ikke indgives, forinden dette ved kravets behandling maatte vise sig paakrævet.

Tegningene skal være tydelige og holdbare og vise alle i fremstillingen (beskrivelsen) omhandlede enkeltheter, hvilke i tekst og tegning skal være merket med overensstemmende bokstaver eller tal. Tegningene maa være haandtegnet, litografert eller trykt paa blade av 33 cm.s høide og en bredde av 21 cm. eller et multiplum av 21 cm. og indenfor en 2 cm. fra papirets kant fjernet enkelt randlinje. De maa være utført med dypsorte streker og ikke være farvelagt. Det ene eksemplar maa være tegnet paa sterkt, hvitt og glat papir saaledes, at det er tjenlig til gjengivelse i formindsket maalestok paa fotolitografisk vei. Det andet eksemplar skal være en paa kalkerlerret utført kopi. Patentsøkerens eller hans fuldmægtigs navn skal være anbragt ved tegningens nedre hjørne til høire.

3. Fuldmagt, hvis ikke patentsøkeren selv har undertegnet den i § 2 nævnte skrivelse, hvori patent kræves.

Den, som ikke har fast bopæl i Norge, maa benytte en her i riket boende fuldmægtig for at kunne gjøre krav paa at faa patent og gjøre de av patent flytende rettigheter gjældende.

Ved fuldmagten maa fuldmægtigen bl. a. bli bemyndiget til at repræsentere patentsøkeren i alt patentet vedkommende og til i borgerlige saker at kunne stevnes paa hans vegne. Som følge herav maa fuldmægtigen være en fuldmyndig person og foruten hans navn og bopæl maa hans borgerlige stilling være angitt i fuldmagten.

Skal fuldmægtigen ogsaa være bemyndiget til at ta

patentkravet tilbake, maa fuldmagten herom indeholde en 31 dechr. særlig bemerkning.

Fuldmagten maa være paaført paategning om, at den vedtages av fuldmægtigen.

Indkommer fuldmagt udatert, regnes den for at være datert den dag, paa hvilken den indkommer.

Er fuldmagten ikke avfattet paa norsk, kan styret forlange vedlagt en bekræftet oversættelse.

Enhver, som har fast bopæl i Norge, kan benytte fuldmægtig saaledes som bestemt for den, som bor utenfor riket, eller begrænse fuldmagten efter eget valg.

Som fuldmægtig for nogen her i riket boende indføres i patentregistret kun den, hvis fuldmagt er avfattet saaledes som bestemt for utenfor riket boende patentsøkere.

4. Lovbestemt avgift (se § 4).

§ 4. Ved indgivelse av patentkrav betales i avgift kr. 15,00. Denne avgift tilbakebetales ikke, selv om kravet avvises eller trækkes tilbake av ansøkeren.

§ 5. Patentkrav kan indleveres paa styrets kontor hver dags formiddag fra klokken 10 —2, undtagen søn- og helligdage. Grundlovsdagen (17 mai) regnes som helligdag.

Indlevert krav paaføres straks dag og klokkeslet (med minutangivelse) for indleveringen samt et ekspeditionsnummer, hvorpaa kravet med bilag senere faar sit nummer som patentkrav.

Indkommer i kontortiden 10—2 krav med posten, ansees dette som indlevert umiddelbart efter, at alle er ekspedert, som var fremmøtt ved skranken, da vedkommende brev blev aapnet.

§ 6. Krav, som indleveres eller med bud eller pr. post indkommer utenfor nævnte kontortid 10—2, ansees som indlevert klokken 10 den først paafølgende dag, som kontoret er aapent.

Dog skal krav, som efter kl. 2 indleveres av nogen ved skranken personlig fremmøtt, som har indfundet sig i kontorlokalet før dettes lukning (kl. 2), eller som fremkommer pr. post før dette tidspunkt, ansees som indlevert i kontortiden.

§ 7. Av krav, der er tidsnotert som indkommet i samme minut (f. eks. ved kontorets aapning kl. 10), ansees det krav at være indkommet først, som først er kommet i den ekspederendes haand og altsaa har det laveste løpende ekspeditionsnummer.

§ 8. Ønsker patentsøkeren at foreta rettelser og ændringer i eller tilføielser til en tidligere indgit fremstilling, maa han til styret indsende en skriftlig meddelelse, hvori der med angivelse av side og linje i fremstillingen anføres, hvilke ord

31 decbr. der skal tilføies og i tilfælde hvilke ord i den tidligere fremstilling skal strykes. Det tillates ikke ansøkeren selv at foreta rettelser i den tidligere indgivne fremstilling. Efter omstændighetene vil styret imidlertid forlange, at patentsøkeren leverer fremstillingene renskrevet i 2 eksemplar.

§ 9. Naar patentsøkeren har mottat underretning om, at patentkravet kan utlægges til almindelig eftersyn (jfr. patentlovens § 26), har han at betale en avgift av kr. 25,00, som maa være indbetalt inden utlægningstidens utløp. Avgiften tilbakebetales, hvis det viser sig, at patent ikke kan gives, eller i tilfælde av at patentsøkeren tar sit patentkrav tilbake, saafremt meddelelse herom er indkommet til styret, inden vedkommende patents fremstilling er oversendt til trykkeriet.

§ 10. Patentsøkeren eller den, som har nedlagt innsigelse mot, at patentet gives, kan, inden nærmere i loven bestemt frist, indgi forlangende om, at en avgjørelse, som er gaat ham imot, undergives fornyet avgjørelse av styret (2den avdeling). Avgiften herfor, kr. 20,00, maa inden fristens utløp være indbetalt til styret. Denne avgift tilbakebetales ikke, selv om forlangendet om fornyet avgjørelse tages tilbake.

§ 11. For patenter (med undtagelse av tillægspatenter, som er avgiftsfri) svares en aarlig avgift av følgende størrelse:

For patenter, som indgaar under lov av 16 juni 1885.	For patenter, som indgaar under lov av 2 juli 1910.
For 2det aar kr. 10,00	For 2det aar kr. 10,00
» 3dje » » 15,00	» 3dje » » 15,00
» 4de » » 20,00	» 4de » » 20,00
» 5te » » 25,00	» 5te » » 25,00
» 6te » » 30,00	» 6te » » 35,00
» 7de » » 35,00	» 7de » » 45,00
» 8de » » 40,00	» 8de » » 55,00
» 9de » » 45,00	» 9de » » 65,00
» 10de » » 50,00	» 10de » » 75,00
» 11te » » 55,00	» 11te » » 95,00
» 12te » » 60,00	» 12te » » 115,00
» 13de » » 65,00	» 13de » » 135,00
» 14de » » 70,00	» 14de » » 155,00
» 15de » » 75,00	» 15de » » 175,00

§ 12. Patentaaret begynner med den dag, paa hvilken patentkrav indkom, hvilken dag (patentets løpedatum) findes anført paa patentbrevet.

§ 13. Den i § 10 omhandlede avgift betales forskudsvis for det aar, som den vedkommer. Indbetales den over skranken til styrets kasserer, maa den være denne ihænde inden den

reglementsmaessige kontortids utløp (kl. 2 em.) den første dag 31 decbr. av det aar, for hvilken den svares. Naar derimot avgiften i betalt brev eller i telegraf- eller postanvisning er indleveret eller indkommet til en indenriksk postanstalt til forsendelse til styret inden kl. 12 aften den første dag av det aar, for hvilket den svares, ansees den som indkommet i ret tid. Er patentets løpedatum 29 februar, maa avgiften svares paa den sidste dag i hvert aars februar maaned.

Der er dog adgang til at efterbetale avgiften i løpet av 3 maaneder, men i saa fald med en forhøielse av en femtedel. Den forhøiede avgift maa paa en av de ovenanførte maater være betalt inden kl. 2 eftermiddag eller kl. 12 aften paa den dag, 3 maaneder efter patentaarets begyndelse, som ved sit tal i maaneden svarer til patentets løpedatum. Findes ikke tilsvarende tal i vedkommende maaned, regnes maanedens sidste dag som fristens udløpstermin. Falder sidste fristdag paa en dag, da kontoret reglementsmaessig er lukket, forlænges den indtil førstkommende dag, da kontoret er aapent.

§ 14. Betales ikke den i § 10 omhandlede avgift inden ovenangivne sidste frist (jfr. § 12), træder patentet ut av kraft, og der gives intet middel, hvorved den saaledes tapte patentret kan gjenoprettes.

Den samme retsvirkning indtræder, hvis avgiften er indbetalt med et utilstrækkelig beløp, og feilen ikke rettes inden nævnte sidste frist.

§ 15. Den eller de aarsavgifter, som maatte paaløpe inden patentet er utfærdiget, forfalder samtidig med den første aarsavgift, som paaløper efter patentets utfærdigelse. Hvis forfaldsdagen oversiddes, beregnes forhøiet avgift av summen av forfaldne aarsavgifter.

§ 16. Indbetaling av aarsavgift maa ledsages av skriftlig oplysning om, hvilket patentnummer og hvilket patentaar avgiften vedkommer, og ved hvem den sker.

§ 17. Aarsavgift, som overensstemmende med patentlovens forskrifter er indbetalt til styret, tilbakebetales ikke. Fra denne regel gjælder ingen undtagelse. Eksempelvis vil saaledes den omstændighet, at avgiften angaar et patent, som senere ved dom kjendes ugyldig, eller at den stedfundne indbetaling beror paa nogen misforstaaelse, som er styret uvedkommende, eller at der frivillig er indbetalt avgift forskudsvis o. s. v., ikke medføre adgang til at faa avgiften tilbakebetalt.

§ 18. For indførelse i patentregistret og kundgjørelse svares nedenanførte avgifter:

- a) For ændringer med hensyn til patenthaverens person. kr. 10,00

- 31 decbr. b) For ændringer med hensyn til hans fuldmægtigs person. kr. 5,00
 c) For anmerkning om erhvervet benyttelsesret (licens). » 10,00

§ 19. For meddelelse av bekræftet utskrift av patent-registret betales kr. 2,00

For ubekræftet gjenpart av patentkravets fremstilling betales. » 0,80
 pr. maskinskrevet folioside (ca. 28 linjer).

For ubekræftet blaakopi av patentkravets tegninger paa kalkerlærret betales for hvert blad i enkelt format (33×21) » 0,50
 og for større tegninger for hvert blad. » 1,00

For bekræftelse av foreliggende gjenpart av patentkrav med eller uten tegning betales. » 2,00

For bekræftelse av trykte norske patentskrivelser betales. » 1,00

Ved indgivelse av skriftlig meddelelse, som ovenfor i § 8 omhandlet, angaaende rettelser, ændringer eller tilføielser betales » 2,00

§ 20. Indbetaling paa styrets kontor av avgifter eller hvilket som helst andet kontant beløp maa kun ske mot kvittering, som er undertegnet baade av kassereren og av bokholderen.

For beløp, som indkommer pr. post, sender styret kvittering portofrit under opgit adresse inden Norge. Indkommer pr. post pengebeløp vedkommende et patent, hvis indehaver er nogen utenfor riket boende, oversender styret kvitteringen til vedkommende indregistrerte fuldmægtig.

§ 21. For dokument, som er utfærdiget i utlandet og indsendes til styret i anledning av patentlovens bestemmelser i § 34, 4de led, angaaende ændringer med hensyn til patenthaverens person og angaaende erhvervet benyttelsesret, gjælder, at underskriften skal være bekræftet av norsk legation eller konsul eller, hvor saadanne ikke findes, av den fremmede myndighet, som har ret til at meddele saadan bekræftelse. Her i landet kan bekræftelse meddeles av enhver, som i sin stilling har offentlig troværdighet. Hvis dokumentet ikke er avfattet paa norsk, maa det ledsages av bekræftet oversættelse, saafremt dette av styret forlanges.

§ 22. Overensstemmende med den av Norge tiltraadte konvention av 20 mars 1883 («Pariserkonventionen») angaaende en union til international beskyttelse for den industrielle eiendomsret, jfr. tillægsakt av 14 december 1900, dens art. 4, samt i henhold til patentlovens § 45, jfr. § 3, andet led, gjælder følgende bestemmelser.

Naar nogen, som staar i saadant forhold til en av de til 31 decbr. unionen hørende stater, som i konventionens art. 3 bestemt, har indgit paa foreskrevet maate i disse stater krav om patent paa en opfindelse og inden 12 maaneder efter sit først indgivne krav i nogen av staterne indgir patentkrav her i riket, skal dette krav ikke kunne avvises i henhold til patentlovens § 2 paa grund av omstændigheter, som er indtraadt inden nævnte frist. Som følge herav har hans krav ogsaa prioritet foran andres krav om patent paa den samme opfindelse, som maatte være blit indgit til styret, efterat hans opfindelse er anmeldt til patentbeskyttelse i vedkommende fremmede stat og inden et tidsrum av 12 maaneder at regne fra denne anmeldelse.

Hvis en ansøger ønsker gjort gjældende en prioritet som ovenomhandlet under sakens behandling av Styret for det Industrielle Retsvern, maa han ved patentkravets (anmeldelsens) indlevering eller senere oplyse om, i hvilket av de til nævnte union hørende land patentanmeldelse først er indlevert samt denne anmeldelses datum og nummer.

Hvis den norske patentanmeldelse indeholder mer end den patentanmeldelse, hvortil fortrinsretten støtter sig, maa opgives for hvilke dele av den norske patentanmeldelse fortrinsretten ikke paaberopes. Hvis den norske patentanmeldelse omfatter, hvad der er gjenstand for flere tidligere i fremmed land indleverte patentanmeldelser, maa samtlige disses datum og nummer opgives.

Det er ønskelig, at der allerede ved patentkravets indgivelse meddeles oplysning som ovennævnt om den anmeldelse, hvorpaa prioritetsretten støtter sig, fordi kravets behandling ved styret derved vil kunne paaskyndes, og unødig arbeide ved granskningen undgaaes.

Patentsøkeren behøver ikke at fremlægge bevis for prioritetsretten samtidig med avgivelse av den ovenomhandlede oplysning. Men saadant bevis bør indsendes snarest mulig og maa ialfald være indkommet, inden patent kan bevilges med anmerking om prioriteten.

Som bevis for prioritetsretten vil som regel godkjendes en gjenpart av den paaberopte anmeldelse, naar denne av vedkommende lands patentmyndighet er forsynt med bevidnelse om, at gjenparten er overensstemmende med indgit anmeldelse til-likemed oplysning om, naar denne har fundet sted.

Hvis den paaberopte anmeldelse allerede har ledet til patent i vedkommende fremmede stat, vil efter omstændighetene som bevis godkjendes det trykte patentskrift, naar dettes egthet ansees konstateret.

Naar styret forlanger det, skal beviset være ledsaget av en bekræftet oversættelse.

31 decbr. § 23. Norge har som medlem av den ovenfor i § 22 omhandlede union forpligtet sig til overensstemmende med landets lovgivning at tilstaa en midlertidig beskyttelse for patenterbare opfindelser, som utstilles paa en national eller international, officiel anerkjendt utstilling i nogen av de til unionen hørende stater (jfr. konventionens art. 11).

I henhold til patentlovens § 46, jfr. § 3, andet led, har den her i riket tilstaaede midlertidige beskyttelse følgende indhold:

Naar nogen, som staar i saadant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konventionens art. 3 bestemt, paa en utstilling av nævnte slags i noget av unionens land har utstillet en opfindelsesgjenstand og derefter inden seks maaneder fra utstillingens aapning indgir krav her i riket om patent paa opfindelsen, skal dette krav ikke kunne avvises i henhold til patentlovens § 2 paa grund av omstændigheter, som maatte være tilkommet, efterat opfindelsens gjenstand var stillet til skue paa utstillingen. Hans krav har saaledes tillike prioritet foran andres krav om patent paa den samme opfindelse, som maatte være indgit til styret, efterat opfindelsens gjenstand var stillet til skue paa utstillingen og inden 6 maaneder fra utstillingens aapning.

Om det tidspunkt, inden hvilket patentsøkeren maa anmelde sin ret under kravets behandling av styret, gjælder det tilsvarende til, hvad ovenfor i § 22 er anført.

Patentsøkeren maa for styret paa fyldestgjørende maate godtgjøre korrektheten av de faktiske omstændigheter, som han anfører til støtte for sin ret.

§ 24. Den ovenfor i § 22 omhandlede frist, 12 maaneder, regnes at begynde den dag, da anmeldelse om patent indgaves i hjemlandet, og utløper ved den reglementsmaessige kontortids ophør (kl. 2) paa den dag, som ved sit tal i maaneden svarer til anmeldelsesdagens datum. Findes ikke tilsvarende tal i vedkommende maaned, regnes maanedens sidste dag som fristens utløpstermin. Falder sidste fristdag paa en dag, da kontoret reglementsmaessig er lukket, forlænges den indtil førstkommande dag, da kontoret er aapent.

Paa tilsvarende maate beregnes den ovenfor i § 23 omhandlede frist paa 6 maaneder.

§ 25. Patentbrev utfærdiges overensstemmende med nedenstaaende formular:

Patent. (Riksvaabnet) Nr. 31 decbr.

Styret for det Industrielle Retsvern
gjør vitterlig: Med hjemmel av lov om patenter av 2 juli 1910 har Styret for det Industrielle Retsvern git N. N. (navn, stilling og bopæl) patent paa _____, overensstemmende med den vedheftede fremstilling.

Patenttiden løper fra den _____, da krav om patent indkom.

(For tillægspatenter tilføies)

Det saaledes meddelte patent er et tillæg til patent nr. _____, som løper fra den _____

Kristiania den _____

Underskrift.

§ 26. Det i patentlovens § 33 omhandlede register indrettes saaledes, at det for hvert meddelt patent indeholder rubrikker, hvori anføres:

1. Patentets registernummer; dets gjenstand; henvisning til utfærdiget tillægspatent, eller hvis selve patentet er et tillægspatent, henvisning til hovedpatentets registernummer.
2. Patenthaverens navn, stilling og bopæl.
3. Fuldmægtigens navn, stilling og bopæl.
4. Dagen, paa hvilken patent er git og indført i registret (jfr. patentlovens § 36, andet led).
5. Dagen, fra hvilken patent gjælder (løpedatum).
6. Patentets utfærdigelsesdatum.
7. Dagen, paa hvilken patentretten er ophørt og foranledningen dertil.
8. Naar patentavgiftene er indbetalt og deres beløb.
9. Anmerkninger.

II.

Forskrifter for indgivelse av krav paa varemerkevern m. v.

§ 1. For opnaaelse av eneret i Norge til at bruke særlige varemerker overensstemmende med lov av 2 juli 1910 maa merket med krav om dets registrering indleveres eller i betalt brev indsendes til Styret for det Industrielle Retsvern (»Patentstyret») i Kristiania.

§ 2. Kravet avfattes som en til nævnte styre stilet skrivelse, som dateres og underskrives enten av den sökende eller av hans fuldmægtig.

Skrivelsen maa foruten forlangende om varemerkets registrering indeholde oplysning om:

- 31 decbr. a. Den sökendes firma eller fulde navn og bopæl,
 b. den virksomhet (bedrift), i hvilken varemerket skal brukes,
 c. de varer eller vareklasser, for hvilke registrering ønskes
 (se nedenfor under § 5),
 d. fortegnelse over de bilag, som medfølger.

§ 3. Den nævnte skrivelse til styret, hvori vern forlanges, skal ledsages av følgende bilag:

1. En avbildning av merket. Nogen forklaring skal ikke ledsage merket, medmindre dette er paakrævet f. eks. av hensyn til farver.

Hvis merket er et ordmerke, maa avbildningens størrelse i høide og bredde utgjøre høist 6,5 cm.

For andre merker utgjør avbildningens største tillatte høide og bredde 10 cm.

Kravet regnes ikke som indgit, saalænge avbildningen av merket ikke er innsendt.

Det er ønskelig, at endel avtryk av de originale merker vedlægges, naar disse er i farver.

2. Fuldmagt, hvis ikke den sökende selv har undertegnet den i § 2 nævnte skrivelse, hvori vern for varemerket kræves.

Den, som ikke har fast bopæl i Norge, maa benytte en her i riket boende fuldmægtig for at kunne indgi krav om registrering og gjøre de av merkets registrering flytende rettigheter gjældende.

Ved fuldmagten maa fuldmægtigen bl. a. bli bemyndiget til at representere den sökende i alt varemerket vedkommende og til i borgerlige saker at kunne stevnes paa hans vegne. Som følge herav maa fuldmægtigen være en fuldmyndig person, og foruten hans navn og bopæl maa hans borgerlige stilling være angitt i fuldmagten.

Skal fuldmægtigen ogsaa være bemyndiget til at ta kravet tilbake, maa fuldmagten herom indeholde en særlig bemerkning.

Fuldmagten maa være paaført paategning om, at den vedtages av fuldmægtigen.

Indkommer fuldmagt udatert, regnes den for at være datert den dag, paa hvilken den indkommer.

Er fuldmagten ikke avfattet paa norsk, kan styret forlange vedlagt en bekræftet oversættelse.

Enhver, som har fast bopæl i Norge, kan benytte fuldmægtig saaledes, som bestemt for den, som bor utenfor riket, eller begrænse fuldmagten efter eget valg.

Som fuldmægtig for nogen her i riket boende indføres i varemerkeregistret kun den, hvis fuldmagt er avfattet saaledes som bestemt for utenfor riket boende søkere.

3. Lovbestemt avgift (se § 5).

§ 4. Før registrering kan finde sted, maa den sökande 31 decbr. endvidere ha indsendt til styret en til merkets trykning tjenlig type (kliché) og ti avtryk av merket av størrelse, som ovenfor i § 3, post 1, nævnt.

§ 5. Ved indgivelse av krav om vern for varemerke betales avgift for registrering og kundgjørelse for et tidsrum av 10 aar fra kravets indgivelse at regne.

Avgiftens størrelse avhænger av, for hvilke varer eller vareklasser merket ønskes registrert (se ovenfor under § 2 c).

Den indtil 1 januar 1911 gjældende varemerkelov av 26 mai 1884 tillot anmelderen av et varemerke at fordre dette under en enkelt registrering vernet for alle slags varer uten nogensomhelst angivelse av bestemte varer. Varemerkeloven av 2 juli 1910 har heri gjort den forandring, at anmelderen ikke uten videre kan faa merket beskyttet for alle slags varer, men kun for én eller flere bestemte vareklasser eller for bestemte varer.

Fastsættelsen av disse vareklasser har fundet sted ved kongelig resolution av 20 december 1910, der er trykt som anhang til nærværende reglement. *)

Ønskes varemerket beskyttet for en bestemt vare eller for bestemte i kravet opgivne varer og disse varer staar opført i en enkelt av de ifølge nævnte resolution gjældende 30 vareklasser, utgjør den avgift, som skal betales ved kravets indgivelse, kr. 30,00. Findes de varer, for hvilke beskyttelse kræves, ikke opført i nogen enkelt av vareklasserne, betales der en tillægsavgift av kr. 10,00 for hver klasse mer end én, i hvilken varerne findes opført.

Paa samme maate blir, hvis varemerket ønskes registrert for en vareklasse, at betale i avgift kr. 30,00. Fordres merket registrert i fler end én klasse, svares for hver yderligere klasse en tillægsavgift av kr. 10,00.

Opnaar ikke den sökende registrering som forlangt, vil av den i nærværende § omhandlede avgift bli tilbakebetalt ham kr. 10,00 for hver klasse, for hvilken han har forlangt, men ikke opnaadd registrering.

§ 6. Krav om vern for varemerker kan indleveres paa styrets kontor hver dags formiddag fra klokken 10—2, undtagen sön- og helligdage. Grundlovsdagen (17 mai) regnes som helligdag.

Indlevert krav paaføres straks dag og klokkeslet (med minutangivelse) for indleveringen samt journalnummer.

Indkommer i kontortiden 10—2 krav med posten, ansees dette som indlevert umiddelbart efter, at alle er ekspedert, som var fremmøtt ved skranken, da vedkommende brev blev aapnet.

*) Indtat i Lovtidende 1ste avd. nr. 50 for 1910.

31 decbr. § 7. Krav, som indleveres eller med bud eller pr. post indkommer utenfor nævnte kontortid 10—2, ansees som indlevert klokken 10 den først paafølgende dag, som kontoret er aapent.

Dog skal krav, som efter kl. 2 indleveres av nogen ved skranken personlig fremmøtt, som har indfundet sig i kontorlokalet før dettes lukning (kl. 2), eller som fremkommer pr. post før dette tidspunkt, ansees som indlevet i kontortiden.

§ 8. Av krav, der er tidsnotert som indkommet i samme minut (f. eks. ved kontorets aapning kl. 10), ansees det krav at være indkommet først, som først er kommet i den ekspederendes haand og altsaa har det laveste journalnummer.

§ 9. Den sökende kan inden en i loven nærmere bestemt frist forlange en stedfundet negtelse av registrering undergit fornyet avgjørelse av styret (2den afdeling). Avgiften herfor, kr. 20,00, maa inden fristens utløp være indbetalt til styret. Avgiften tilbakebetales ikke, selv om forlangendet om fornyet avgjørelse tages tilbake.

§ 10. Registrering av varemerker kan fornyes for 10 aar ad gangen, regnet fra utgangen av den løpende termin.

Krav herom avfattes som en til Styret for det Industrielle Retsvern stilet skrivelse, som maa indeholde forlangende om fornyelse av varemerkets registrering tillikemed opplysning om, under hvilket nummer og fra hvilken dag merket tidligere er registrert.

Skrivelsen maa forøvrig være avfattet overensstemmende med, hvad ovenfor i §§ 2 og 3 er anført.

Kravet regnes ikke som indgit, saalænge avbildningen av merket (jfr. ovenfor § 3, 1) ikke er innsendt.

Den lovbestemte avgift utgjør kr. 10,00 for hver klasse, inden hvilken fornyelse ønskes.

§ 11. Avgift for fornyelse av varemerke-vern maa betales forskudsvis for den termin, som den vedkommer. Indbetales den over skranken til styrets kasserer, maa den være denne ihænde inden den reglementsmaessige kontortids utløp (kl. 2 em.) den første dag av det tiaar, for hvilken den svares. Naar derimot avgiften i betalt brev eller i telegraf- eller postanvisning er indlevert eller indkommet til en indenriksk postanstalt til forsendelse til styret inden kl. 12 aften den første dag av det tiaar, for hvilket den svares, ansees den som indkommet i ret tid. Er kravet oprindelig indgit 29 februar, maa avgiften svares paa den sidste dag i hvert aars februar maaned.

Der er dog adgang til at efterbetale avgiften i løpet av 3 maaneder, men i saa fald med tillæg av 5 — fem — kroner (uten hensyn til den forfaldne avgifts størrelse). Den forhøiede avgift maa paa en av de ovenanførte maater være betalt inden

kl. 2 eftermiddag eller kl. 12 aften paa den dag, 3 maaneder 31 decbr. efter tiaarets begyndelse, som ved sit tal i maaneden svarer til indgivelsesdagens datum. Findes ikke tilsvarende tal i vedkommende maaned, regnes maanedens sidste dag som fristens utløpstermin. Falder sidste fristdag paa en dag, da kontoret reglementsmaessig er lukket, forlænges den indtil førstkommande dag, da kontoret er aapent.

§ 12. Betales ikke den omhandlede avgift inden ovenangivne sidste frist (jfr. § 11), ophører varemerke-vernet, og der gives intet middel, hvorved det saaledes tapte vern kan gjenoprettes.

Den samme retsvirkning indtræder, hvis avgiften er indbetalt med et utilstrækkelig beløb, og feilen ikke rettes inden nævnte sidste frist.

§ 13. Avgift for stedfundet registrering, som overensstemmende med varemerkelovens forskrifter er indbetalt, tilbakebetales ikke. Fra denne regel gjælder ingen undtagelse. Eksempelvis vil saaledes den omstændighet, at avgiften angaar et varemerke, hvis registrering ved dom kjendes ugyldig, eller at den stedfundne indbetaling beror paa nogen misforstaaelse, som er styret uvedkommende o.s.v., ikke medføre adgang til at faa avgiften tilbakebetalt.

§ 14. For indførelse i varemerkeregistret og kundgjørelse svares nedenanførte avgifter:

- a) For ændringer med hensyn til indehaverens person kr. 10,00.
- b) For ændringer med hensyn til hans fuldmægtigs person kr. 5,00.

§ 15. Der betales for meddelelse av bekræftet utskrift av varemerkeregistret kr. 2,00 og av varemerkekravet likeledes kr. 2,00.

§ 16. Indbetaling paa styrets kontor av avgifter eller hvilketsomhelst andet kontant beløb maa kun ske mot kvittering, som er undertegnet baade av kassereren og av bokholderen.

For beløb, som indkommer pr. post, sender styret kvittering portofrit under opgit adresse inden Norge. Indkommer pr. post pengebeløb vedkommende varemerke, hvis indehaver er nogen utenfor riket boende, oversender styret kvitteringen til vedkommende indregistrerte fuldmægtig.

§ 17. For dokument, som er utfærdiget i utlandet og indsendes til styret i anledning av varemerkelovens bestemmelser i § 20, 3dje led, angaaende ændringer med hensyn til patenthaverens person, gjælder, at underskriften skal være bekræftet av norsk legation eller konsul eller, hvor saadanne ikke findes, av den fremmede myndighet, som har ret til at meddele saadan bekræftelse. Her i landet kan bekræftelse meddeles av enhver, som i sin stilling har offentlig troværdighet. Hvis dokumentet

31 decbr. ikke er avfattet paa norsk, maa det ledsages av bekræftet oversættelse, saafremt dette av styret forlanges.

§ 18. Krav paa vern efter lov av 2 juli 1910 om varemerker og om utilbørlige varekjendetegn og forretningsnavn tilkommer alene dem, som her i riket driver saadan virksomhet, som i lovens § 1 nævnt.

Overensstemmende med den av Norge tiltraadte konvention av 20 mars 1883 (»Pariserkonventionen«) angaaende en union til international beskyttelse for den industrielle eiendomsret, jfr. tillægsakt av 14 december 1900, dens art. 4, samt i henhold til varemerkelovens § 30, blir dette vern ogsaa dem til del, som utenfor riket driver saadan virksomhet, som i varemerkelovens § 1 nævnt, forsaavidt de staar i saadant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konventionens art. 3 bestemt.

Desuten er varemerkebeskyttelse efter norsk lov, mot gjensidighet, utstrakt til næringsdrivende i de utenfor konventionen staaende stater: Rusland (deklaration av 22 august 1903) og Island (kongelig anordning av 17 juni 1910).

§ 19. Ønsker nogen, som indgaar under de i foregaaende § 18 nævnte bestemmelser, at faa varemerke registrert her i landet, maa han indgi krav om vern for varemerke overensstemmende med, hvad der i varemerkeloven (jfr. ovenfor §§ 2 og 3) er foreskrevet. Kravet maa endvidere være bilagt med fyldestgjørende oplysning om, at merket er anmeldt i hjemlandet paa foreskrevet maate.

Som bevis herfor vil som regel godkjendes en gjenpart av vedkommende anmeldelse, naar denne av hjemlandets registreringsmyndighet er forsynt med bevidnelse om, at gjenparten er overensstemmende med indgit anmeldelse tillikemed oplysning om, naar denne har fundet sted.

§ 20. I henhold til ovennævnte konvention (jfr. varemerkelovens § 30, 2 b) gjælder endvidere, at naar nogen, som staar i saadant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konventionens art. 3 bestemt, har anmeldt paa foreskrevet maate i disse stater et merke til registrering og inden 4 maaneder efter sit først indgivne krav i nogen av statene indgir krav her i riket, skal ikke mellemkommende omstændigheter hindre virkningen av det indgivne krav om merkets registrering her i riket. Som følge herav har hans krav ogsaa prioritet foran andres krav om merkets registrering, som maatte være blit indgit til styret, efterat merket var anmeldt i vedkommende fremmede stat og inden et tidsrum av 4 maaneder at regne fra denne anmeldelse.

Som bevis for prioritetsretten vil den i anledning av mer-

kets registrering foreliggende gjenpart av anmeldelsen i hjem- 31 decbr. landet som regel være fyldestgjørende.

§ 21. Norge har som medlem av den ovenfor i § 18 omhandlede union forpligtet sig til overensstemmende med landets lovgivning at tilstaa en midlertidig beskyttelse for varemerke, som er paasat varer, som utstilles paa en national eller international, officiel anerkjendt utstilling i nogen av de til unionen hørende stater (jfr. konventionens art. 11).

I henhold til varemerkelovens § 31 har den her i riket tilstaaede midlertidige beskyttelse følgende indhold:

Naar nogen, som staar i saadant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konventionens art. 3 bestemt, paa en utstilling av nævnte slags i noget av unionens land har utstillet varer, som er paasat et varemerke og derefter inden seks maaneder fra utstillingens aapning indgir krav her i riket om merkets registrering, skal dette kravs virkning ikke hindres ved omstændigheter, som maatte være tilkommet, efter at varerne var stillet til skue paa utstillingen. Hans krav har saaledes tillike prioritet foran andres krav om merkets registrering, som maatte være indgit til styret, efterat varerne var stillet til skue paa utstillingen og inden 6 maaneder fra utstillingens aapning.

Den sökende, som gjør sin ret i henhold til ovenomhandlede bestemmelse gjældende, maa for styret paa fyldestgjørende maate godtgjøre korrektheten av de faktiske omstændigheter, som han anfører til støtte for sin ret.

§ 22. Den ovenfor i § 20 omhandlede frist, 4 maaneder, regnes at begynde den dag, da krav om varemerkets registrering indgaves i hjemlandet, og utløper ved den reglementsmaessige kontortids ophør (kl. 2) paa den dag, som ved sit tal i maaneden svarer til anmeldelsesdagens datum. Findes ikke tilsvarende tal i vedkommende maaned, regnes maanedens sidste dag som fristens utløpstermin. Falder sidste fristdag paa en dag, da kontoret reglementsmaessig er lukket, forlænges den indtil førstkommande dag, da kontoret er aapent.

Paa tilsvarende maate beregnes den ovenfor i § 21 omhandlede frist paa 6 maaneder.

§ 23. Registreringsbrevet skal indeholde vidnesbyrd om, at registrering av merket har fundet sted samt opplysning om merkets registreringsnummer, varemerke-vernets gjenstand, det tidspunkt, da krav om varemerke-vern eller i tilfælde om registreringens fornyelse indløp, merke-indehaverens og i tilfælde hans fuldmægtigs navn og bopæl, den virksomhet, i hvilken varemerket skal brukes, samt for hvilke varer eller vareklasser registreringen gjælder.

31 decbr. § 24. Det i varemerkelovens § 20 omhandlede register indrettes saaledes, at det for hvert varemerke indeholder:

1. Varemerkets registreringsnummer.
2. Varemerke-vernets gjenstand.
3. Det tidspunkt, paa hvilket krav om varemerke-vern indløp.
4. Indehaverens navn og bopæl.
5. Fuldmægtigens navn, stilling og bopæl.
6. Den virksomhet, i hvilken varemerket skal brukes.
7. For hvilke varer eller vareklasser registreringen gjælder.
8. Om fornyelse av registreringen har fundet sted.
9. Anmerkninger.

III.

Forskrifter for indgivelse av krav paa møstervern m. v.

§ 1. For opnaaelse av vern i Norge for mønster overensstemmende med lov om mønstre av 2 juli 1910 maa mønsterkrav indleveres eller i betalt brev indsendes til Styret for det Industrielle Retsvern (»Patentstyret«) i Kristiania.

Med mønster betegnes baade flate mønstre og plastiske mønstre (modeller).

§ 2. Mønsterkravet avfattes som en til nævnte styre stilet skrivelse, som dateres og underskrives enten av den sökende eller av hans fuldmægtig og indleveres i 2 likelydende eksemplar.

Skrivelsen maa foruten forlangende om mønstrets registrering indeholde oplysning om:

- a) Den sökendes fulde navn, borgerlige stilling og faste bopæl,
- b) for hvilken industriel gjenstand eller i hvilken industriegren mønstret (modellen) skal tjene som forbillede,
- c) hvorvidt mønstret (modellen) indgives aapent eller i forsegletpakning,
- d) for hvormange tre-aarige tidsrum vern forlanges,
- e) fortegnelse over de bilag, som medfølger.

§ 3. Den nævnte skrivelse til styret, hvori møstervern forlanges, skal ledsages av følgende bilag:

1. Et eksemplar eller en nøiagtig avbildning av mønstret, som ikke maa veie over 10 kg. eller paa nogen kant være længer end 40 cm. Indgives mønstret i forsegletpakning, gjælder angitt vekt og maal mønstret i indpakket stand.

Til eksemplaret eller avbildningen, som ikke maa være ledsaget av nogen forklaring, skal paa betryggende maate være fæstet en merkelap med paaskrift om, hvis skrivelse pakken følger som bilag, og paa hvilken lap der maa være levnet god plass til anbringelse av styrets stempel og mønstrets registreringsnummer.

Skal mønstret registreres i forseglet stand, maa det ind- 31 decbr. leveres i en solid indpakning, som maa være forseglet eller paa anden maate sikret mot at kunne aapnes ubemerket samt ha paategning om, at mønstret forlanges registrert i forseglet indpakning. Indsendes saadant mønster, som skal registreres i forseglet stand, med posten, maa den heromhandlede indpakning være omgit av et eget omslag, hvor paa styrets adresse findes.

Hvis avbildning indsendes, maa den paa fyldestgjørende maate (for eksempel ved tegning eller fotografi) vise en nøiagtig gjengivelse av mønstret. Den maa være utført paa sterkt papir og være forsynt med anmelderens eller hans fuldmægtigs underskrift ved det nedre hjørne til høire. Den maa ikke være sammenrullet.

Krav om vern for mønster ansees ikke for indgit, saa længe der ikke er indsendt noget eksemplar eller nogen avbildning av mønstret.

2. Fuldmagt, hvis ikke den sökende selv har undertegnet den i § 2 nævnte skrivelse, hvori mønstervern kræves.

Den, som ikke har fast bopæl i Norge, maa benytte en her i riket boende fuldmægtig for at kunne indgi krav om registrering av mønster og gjøre de av vernet flytende rettigheter gjældende.

Ved fuldmagten maa fuldmægtigen bl. a. bli bemyndiget til at repræsentere den sökende i alt mønsterretten vedkommende og til i borgerlige saker at kunne stevnes paa hans vegne. Som følge herav maa fuldmægtigen være en fuldmyndig person, og foruten hans navn og bopæl maa hans borgerlige stilling være angit i fuldmagten.

Skal fuldmægtigen ogsaa være bemyndiget til at ta mønsterkravet tilbake, maa fuldmagten herom indeholde en særlig bemerkning.

Fuldmagten maa være paaført paategning om, at den vedtages av fuldmægtigen.

Indkommer fuldmagt udatert, regnes den for at være datert den dag, paa hvilken den indkommer.

Er fuldmagten ikke avfattet paa norsk, kan styret forlange vedlagt en bekreftet oversættelse.

Enhver, som har fast bopæl i Norge, kan benytte fuldmægtig saaledes, som bestemt for den, som bor utenfor riket, eller begrense fuldmagten efter eget valg.

Som fuldmægtig for nogen her i riket boende indføres i mønsterregistret kun den, hvis fuldmagt er avfattet som bestemt for utenfor riket boende sökere.

3. Lovbestemt avgift for den forlangte vernetid (se § 4).

31 decbr. § 4. Ved indgivelse av krav om mønstervern kan vernet forlanges tilstaat for ett eller flere tre-aarige tidsrum indtil i det hele 15 aar.

Registreringsavgiften, som maa indbetales ved kravets indgivelse, utgjør for nedenanførte tidsrum følgende beløp:

for	3 aar		kr.	3,00
»	6 «		»	7,00
»	9 «		»	13,00
»	12 «		»	21,00
»	15 «		»	31,00

§ 5. Krav om vern for mønster kan indleveres paa styrets kontor hver dags formiddag fra klokken 10—2, undtagen paa søn- og helligdage. Grundlovsdagen (17 mai) regnes som helligdag.

Indlevert krav paaføres straks dag og klokkeslet (med minutangivelse) for indleveringen samt journalnummer.

Indkommer i kontortiden 10—2 krav med posten, ansees dette som indlevert umiddelbart efter, at alle er ekspedert, som var fremmøtt ved skranken, da vedkommende brev blev aapnet.

§ 6. Krav, som indleveres eller med bud eller pr. post indkommer utenfor nævnte kontortid 10—2, ansees som indlevert klokken 10 den først paafølgende dag, som kontoret er aapent.

Dog skal krav, som efter kl. 2 indleveres av nogen ved skranken personlig fremmøtt. som har indfundet sig i kontorlokalet før dettes lukning (kl. 2), eller som fremkommer pr. post før dette tidspunkt, ansees som indlevert i kontortiden.

§ 7. Av krav, der er tidsnotert som indkommet i samme minut (f. eks. ved kontorets aapning kl. 10), ansees det krav at være indkommet først, som først er kommet i den ekspederendes haand og altsaa har det laveste journalnummer.

§ 8. Den sökende kan inden en i loven nærmere bestemt frist forlange en stedfundet negtelse av registrering eller ut-slettelse av registret undergit fornyet avgjørelse av styret (2den avdeling). Avgiften herfor, kr. 10,00, maa inden fristens utløp være indbetalt til styret. Avgiften tilbakebetales ikke, selv om forlangendet om fornyet avgjørelse tages tilbake.

§ 9. Engang opnaadd vern kan forlænges for ett eller flere tre-aarige tidsrum ad gangen indtil utløpet av 15 aar regnet fra indgivelsen av kravet mot betaling av følgende avgift:

for	andet tre-aarige tidsrum,	4de— 6te aar,	kr.	4,00
»	tredje — — —	7de— 9de »	»	6,00
»	fjerde — — —	10de—12te »	»	8,00
»	femte — — —	13de—15de »	»	10,00

Avgift for forlængelse av mønstervern betales forskudsvis 31 decbr. for det eller de tre-aarige tidsrum, som den vedkommer. Hvert tre-aarig tidsrum regnes for at begynde med den dag, som ved sit tal i maaneden svarer til den dags datum, paa hvilket krav om mønstervern først indgaves. Falder denne indleveringsdag paa 29 februar, begynder et følgende tre-aarig tidsrum paa sidste dag i februar.

Indbetales avgift for mønsterverns forlængelse over skranken til Styrets kasserer, maa den være denne ihænde inden reglementsmaessig kontortids utløp (kl. 2 em.) den første dag av det tidsrum, for hvilken den svares. Naar derimot avgiften i betalt brev eller i telegraf- eller postanvisning er indleveret eller indkommet til en indenriksk postanstalt til forsendelse til styret inden kl. 12 aften den første dag av det tidsrum, for hvilket den svares, ansees den som indkommet i ret tid.

Der er dog adgang til at efterbetale avgiften i løpet av 3 maaneder, men i saa fald med tillæg av 1 — én — krone (uten hensyn til den forfaldne avgifts størrelse). Den forhøiede avgift maa paa en av de ovenanførte maater senest være betalt kl. 2 eftermiddag eller kl. 12 aften paa den dag, 3 maaneder efter tidsrummets begyndelse, som ved sit tal i maaneden svarer til indgivelsesdagens datum. Findes ikke tilsvarende tal i vedkommende maaned, regnes maanedens sidste dag som fristens utløpstermin. Falder sidste fristdag paa en dag, da kontoret reglementsmaessig er lukket, forlænges den indtil førstkommande dag, da kontoret er aapent.

§ 10. Betales ikke den omhandlede avgift inden ovenangivne sidste frist (jfr. § 9), ophører mønstervernet, og der gives intet middel, hvorved det saaledes tapte vern kan gjenoprettes.

Den samme retsvirkning indtræder, hvis avgiften er indbetalt med et utilstrækkelig beløb, og feilen ikke rettes inden nævnte sidste frist.

§ 11. Indbetaling av avgift for mønsterverns forlængelse maa ledsages av skriftlig oplysning om, hvilket møsternummer og hvilket tidsrum avgiften vedkommer, og ved hvem den sker.

§ 12. Avgift, som overensstemmende med mønsterlovens forskrifter i § 7 er indbetalt til styret, tilbakebetales ikke. Fra denne regel gjælder ingen undtagelse. Eksempelvis vil saaledes den omstændighet, at avgiften angaar et mønster, som negtes registrering eller som senere utslettes av registret (jfr. f. eks. mønsterlovens § 18), eller at den stedfundne indbetaling beror paa nogen misforstaaelse, som er styret uvedkommende osv., ikke medføre adgang til at faa avgiften tilbakebetalt.

§ 13. For indførelse i mønsterregistret svares nedenanførte avgifter:

- 31 decbr. a) For ændringer med hensyn til indehaverens person kr. 5,00
 b) For ændringer med hensyn til hans fuldmægtigs person » 2,00
 c) For anmerkning om erhvervet adgang til at bruke mønstret (licens) » 5,00

§ 14. Der betales for meddelelse av bekræftet utskrift av mønsterregistret kr. 2,00 og av mønsterkravet likeledes kr. 2,00.

§ 15. Indbetaling paa styrets kontor av avgifter eller hvilket som helst andet kontant beløb maa kun ske mot kvittering, som er undertegnet baade av kassereren og av bokholderen.

For beløb, som indkommer pr. post, sender styret kvittering portofrit under opgit adresse inden Norge. Indkommer pr. post pengebeløb vedkommende mønster, hvis indehaver er nogen utenfor riket boende, oversender styret kvitteringen til vedkommende indregistrerte fuldmægtig.

§ 16. Den, som indehar mønsterretten, kan naarsomhelst (inden ett aar fra kravets indgivelse, jfr. mønsterlovens § 14) fordre, at mønster, som er registrert i forseglet indpakning, overgaar fra forseglet til aapent. Herom maa indsendes skriftlig forlangende undertegnet av mønsterindehaveren eller hans indregistrerte fuldmægtig.

§ 17. For dokument, som er utfærdiget i utlandet og indsendes til styret i anledning av mønsterlovens bestemmelser i § 23, 4de led, angaaende ændringer med hensyn til mønsterindehaverens person og angaaende erhvervet adgang til at bruke mønstret, gjælder, at underskriften skal være bekræftet av norsk legation eller konsul eller, hvor saadan ikke findes, av den fremmede myndighet, som har ret til at meddele saadan bekræftelse. Her i landet kan saadan bekræftelse meddeles av enhver, som i sin stilling har offentlig troværdighet. Hvis dokumentet ikke er avfattet paa norsk, maa det ledsages av bekræftet oversættelse, saafremt dette av styret forlanges.

§ 18. Overensstemmende med den av Norge tiltraadte konvention av 20 mars 1883 (»Pariserkonventionen«) angaaende en union til international beskyttelse for den industrielle eiendomsret, jfr. tillægsakt av 14 december 1900, dens artikel 4 samt i henhold til mønsterlovens § 32, jfr. § 11, punkt 2 gjælder følgende bestemmelser:

Naar nogen, som staar i saadant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konventionens artikel 3 bestemt, har indgit paa foreskrevet maate i disse stater krav om mønstervern og inden 4 maaneder efter sit først indgivne krav i nogen av staterne indgir krav om mønstervern her i riket, skal dette krav ikke kunne avvises i henhold til mønsterlovens § 2

paa grund av omstændigheter, som er indtraadt inden nævnte 31 decbr. frist. Som følge herav har hans krav ogsaa prioritet foran andres krav om vern for det samme mønster, som maatte være blit indgit til styret, efterat hans mønster er anmeldt til beskyttelse i vedkommende fremmede stat og inden et tidsrum av 4 maaneder at regne fra denne anmeldelse.

Hvis en sökende ønsker gjort gjældende prioritet som ovenomhandlet, maa han oplyse om, i hvilket av de til nævnte union hørende land mønsteranmeldelse først er indlevert, og denne anmeldelses datum og nummer, idet han samtidig fremlægger bevis for prioritetsretten.

Som saadant bevis vil som regel av styret godkjendes en gjenpart av den paaberopte anmeldelse, naar denne av vedkommende lands registreringsmyndighet er forsynt med bevidnelse om, at gjenparten er overensstemmende med indgit anmeldelse tillikemed oplysning om, naar denne har fundet sted.

Naar Styret forlanger det, skal beviset være ledsaget av en bekræftet oversættelse.

§ 19. Norge har som medlem av den ovenfor i § 18 omhandlede union forpligtet sig til overensstemmende med landets lovgivning at tilstaa en midlertidig beskyttelse for mønstre (modeller), som utstilles paa en national eller international, officiel anerkjendt utstilling i nogen av de til unionen hørende stater (jfr. konventionens art. 11).

I henhold til mønsterlovens § 33, jfr. § 11 punkt 2, har den her i riket tilstaaede midlertidige beskyttelse følgende indhold:

Naar nogen, som staar i saadant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konventionens art. 3 bestemt, paa en utstilling av nævnte slags i noget av unionens land har utstillet et mønster og derefter inden seks maaneder fra utstillingens aapning indgir krav her i riket om vern for mønstret, skal dette krav ikke kunne avvises i henhold til mønsterlovens § 2 paa grund av omstændigheter, som maatte være tilkommet, efterat gjenstanden var stillet til skue paa utstillingen. Hans krav har saaledes tillike prioritet foran andres krav om vern paa det samme mønster, som maatte være indgit til styret, efterat gjenstanden var stillet til skue paa utstillingen og inden seks maaneder fra utstillingens aapning.

Den sökende, som gjør sin ret i henhold til ovenomhandlede bestemmelse gjældende, maa for styret paa fyldestgjørende maate godtgjøre korrektheten av de faktiske omstændigheter, som han anfører til støtte for sin ret.

§ 20. Den ovenfor i § 18 omhandlede frist, 4 maaneder, regnes at begynde den dag, da mønstret anmeldtes i hjemlandet og utløper ved den reglementmæssige kontortids ophør (kl. 2)

31 decbr. paa den dag, som ved sit tal i maaneden svarer til anmeldelsesdagens datum. Findes ikke tilsvarende tal i vedkommende maaned, regnes maanedens sidste dag som fristens utløpstermin. Falder sidste fristdag paa en dag, da kontoret reglementsmæssig er lukket, forlænges den indtil førstkommande dag, da kontoret er aapent.

Paa tilsvarende maate beregnes den ovenfor i § 19 omhandlede frist paa 6 maaneder.

§ 21. Det i mønsterlovens § 18 omhandlede registreringsbrev indeholdende vidnesbyrd om, at krav paa mønstervern er indført i mønsterregistret, utfærdiges som en paategning paa det ene eksemplar av kravet (jfr. ovenfor § 2), som tilbakesendes den sökende, efterat registrering av mønstret har fundet sted.

§ 22. Det i mønsterlovens § 23 omhandlede register indrettes saaledes, at det for hvert mønster indeholder.

1. Mønstrrets registernummer.
2. For hvilken industriel gjenstand eller i hvilken industriegren mønstret skal tjene som forbillede.
3. Det tidspunkt, paa hvilket kravet om mønstervern indløp (mønstervernets løpedatum).
4. Indehaverens navn, stilling og bopæl.
5. Fuldmægtigens navn, stilling og bopæl.
6. Hvorvidt mønstret er indgit aapent eller i forsegletpakning.
7. Naar forseglet mønster er aapnet.
8. For hvilke tidsrum avgift er betalt.
9. Anmerkninger.

Utgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Kristiania.